

Jarosław Sokołowski, Małgorzata Diduch

Wyjazd na Litwę studentów Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie : Wilno, Kowno, Troki (11-14.X.2007 r.)

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 51/1-2, 305-309

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**WYJAZD NA LITWĘ STUDENTÓW WYDZIAŁU
PRAWA KANONICZNEGO UKSW W WARSZAWIE.
WILNO, KOWNO, TROKI (11-14.X.2007 R.)**

W dniach 11-14 października 2007 roku w ramach Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie miał miejsce wyjazd studentów na Litwę, do: Wilna; Kowna oraz były również i Troki. Pomyślną i organizatorem studenckiej wycieczki z ramienia WPK UKSW był ks. dr Jarosław Sokołowski. Uczestnikami wyjazdu na Litwę w przeważającej większości byli studenci Wydziału Prawa Kanonicznego i Wydziału Prawa i Administracji UKSW. Wszystkich uczestników wyjazdu było 30 osób, oto ich nazwiska: Damian Blacha; Tomasz Jaroć; Wojciech Frąckiewicz; Grzegorz Cieślik; Małgorzata Dziduch; Magdalena Cieślik; Anna Karaś; Anna Tacikowska; Katarzyna Latkowska; Aleksander Stępnik; Milena Jasińska; Tomasz Marciniak; Joanna Halamska; Eliza Romana Celińska; Adam Sztank; Anna Szafranko; Ewa Szpilka; Aleksandra Białek; Ewa Teresa Petrynowska; Jolanta Cichecka; Grzegorz Szpilki; Ewa Podbielska; Monika Regulska; Szymon Fruba; Joanna Wieczorek; Sylwia Młynarczyk; Agnieszka Majewska; Joanna Malinowska; Tomasz Jama; ks. Jarosław Sokołowski – organizator wyjazdu – WPK UKSW.

W czwartek, (pierwszy dzień wyjazdu) tj. dn. 11 października o godz. 9.00 grupą studentów (wszyscy zapisani na listę zgłosili się w komplecie) wyruszyliśmy autokarem (Przedsiębiorstwa Turystycznego *Duet Plus* z Gołdapi) spod Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki z Warszawy na północny-wschód w kierunku Sejna. Przejście graniczne polsko-litewskie w Ogrodnikach przekroczyliśmy ok. godziny 15.00. Nieco wcześniej zatrzymaliśmy się na gorący posiłek w jednej z restauracji w Augustowie. Jadąc od granicy polskiej do Wilna podróż zajęła nam ok. dwóch godzin. W międzyczasie mogliśmy podziwiać piękno litewskiego krajobrazu, czekając z utęsknieniem, aż naszym oczom ukaże się cel naszej podróży – Wilno. W Wilnie, a właściwie 16 km przed miastem, przywitał nas przewodnik p. J. Lipski, który przez najbliższe kilka dni przybliżał nam historię miasta i jego zabytków. Po obiadokolacji udaliśmy się na zakwaterowanie do hotelu o nazwie *RunMiS* w okolicy Ostrej Bramy w Wilnie

Drugiego dnia /piątek/ naszego pobytu zwiedzaliśmy Wilno. Rozpoczęliśmy zwiedzanie od *Antokolu*. Pierwszym przystankiem był *Cmentarz Antokolski*, najbardziej elitarna nekropolia Wilna, na której to spoczywają wybitni litewscy artyści, malarze, literaci, muzycy. Na cmentarzu jest pochowanych tysiące żołnierzy: litewskich, radzieckich, niemieckich i żołnierze Wojska Polskiego, polegli w latach 1918-1920. Przy tych grobach odmówiliśmy wspólną modlitwę za zmarłych – „Anioł Pański”.

Kolejnym punktem zwiedzania na *Antokolu* był kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła. Dla wielu ludzi to najcenniejsza perła wileńskiej architektury, która swoim wystrojem może zachwycić naprawdę każdego człowieka. Wnętrze kościoła zdobi ok. 2 tysięcy stiukowych figur, rzeźb i płaskorzeźb, przedstawiających sceny z życia biblijnego, z życia świętych, postaci aniołów, demonów, męczenników, rycerzy, dam. Następnym obiektem była usytuowana w najbardziej reprezentacyjnej części miasta, u zbiegu wileńskiego Traktu Królewskiego i Alei Giedymina – wileńska katedra pod wezwaniem św. Stanisława i Władysława – miejsce najważniejszych wydarzeń Wielkiego Księstwa Litewskiego. Z katedry udaliśmy się prosto do Ostrej Bramy. To właśnie tutaj do Matki Miłosierdzia, która w „*Ostrej świeci Bramie*” wznosili swoje modły działacze niepodległościowi, poeci i inni. To tutaj przybywają pielgrzymi ze wszystkich stron świata – katolicy, prawosławni i unicy. Nasza grupa uczestniczyła również we Mszy św., którą celebrował ks. J. Sokołowski. Po Mszy św. ulicą Ostrobramską – traktowaną jako symbol pokojowego współistnienia w Wilnie wielu wyznań, udaliśmy się do cerkwi Świętego Ducha, w której złożone są szczątki prawosławnych męczenników: Jana, Antoniusza i Eustachego.

Kolejne nasze kroki, ulicami Starego Miasta, były skierowane do jednego z głównych punktów naszego zwiedzania – do Uniwersytetu Wileńskiego, który przez wiele lat był jedyną Szkołą Wyższą na terenie Wielkiego Księstwa Litewskiego. Uniwersytet był jedną z najstarszych Uczelni w Europie Wschodniej i Północnej (założony w 1579 r. przez Stefana Batorego jako Akademia Wileńska). Uczelnia ta odgrywała i odgrywa istotną rolę w życiu intelektualnym i kulturalnym Wilna. W tych starych murach Uniwersytetu studiowały m.in. takie wybitne postacie jak: A. Mickiewicz, J. Słowacki, J. I. Kraszewski, Cz. Miłosz, P. Jasienica. Wśród nauczających profesorów wymienić można m.in.: J. Leleweła, braci Śniadeckich, Jana i Józefa Franków, E. Słowackiego czy L. Borowskiego. Mogliśmy podziwiać cały zespół architektoniczny Uniwersytetu, odzwierciedlający style artystyczne obecne na Litwie. W strugach deszczu przemierzaliśmy dziedzińce uniwersyteckie. Z Dziedzińca Wielkiego weszliśmy do kościoła uniwersyteckiego – pod wezwaniem św. Janów – Chrzciciela i Ewangelisty, a następnie udaliśmy się do Biblioteki uniwersyteckiej – skarbu Uniwersytetu Wileńskiego.

Kolejnym punktem naszego zwiedzania był: Pałac Prezydencki (dawny pałac biskupi lub gubernatorski), muzeum Adama Mickiewicza, kościół pod wezwaniem św. Anny, kościół pod wezwaniem św. Franciszka i Bernardyna. W piątek, drugiego dnia pobytu, trasa naszego zwiedzania dobiegła końca przy pomniku Adama Mickiewicza, usytuowanego tuż obok murów kościoła pod wezwaniem św. Bernarda. Dosyć zmęczeni całodziennym zwiedzaniem miasta w późnych

godzinach wieczornych udaliśmy się na obiadokolację i na nocleg do hotelu.

Następny – trzeci dzień /sobota/ naszego pobytu na Litwie to zwiedzanie Kowna, oddalonego ok. 100 km od Wilna. Kowno, to drugie co do wielkości miasto na Litwie, które jest uważane za ostoję litewkości (93% mieszkańców miasta to Litwini). Po ok. dwu godzinnej podróży autokarem dotarliśmy do Kowna, które przywitało nas słońcem i mocnymi podmuchami wiatru. Zwiedzanie rozpoczęliśmy od kowieńskiego zamku – najstarszego murowanego zamku na Litwie. Kolejnym punktem zwiedzania był Rynek w Kownie z perłą litewskiej architektury – Kowieńskim Ratuszem, najbardziej reprezentacyjną budowlą miasta, ze względu na kształt i barwę zwaną „białym łabędziem”. Zwiedzając Kowno nie mogliśmy pominąć Archikatedry pod wezwaniem św. Apostołów Piotra i Pawła – to tutaj podczas pobytu na Litwie w 1993 r. Mszę św. odprawił Ojciec Święty Jan Paweł II. Następnie udaliśmy się nad rzekę Niemen, podziwiając po drodze cenne oraz bogate architektonicznie kamienice. Były wśród nich te, w których mieszkali: wieszcz narodowy Adam Mickiewicz i Karolina Kowalska, 25-letnia piękna żona zaprzyjaźnionego kowieńskiego lekarza, z którą A. Mickiewicza łączył niewinny romans. Wizytę w mieście Kownie zakończyliśmy spacerem po reprezentacyjnej arterii miasta, która łączy Nowe Miasto ze Starówką.

W programie naszej wycieczki nie mogło zabraknąć dawnej stolicy Litwy, – którą są Troki. Jak powiedział kiedyś Edward Pawłowicz: „(...) być w Wilnie, a nie znać Trok, to tak jak być w Rzymie, a papieża nie widzieć” – i dla nas również nie zabrakło ich przepięknego uroku. Wracając z Kowna zatrzymaliśmy się w Trokach. Troki to kraina jezior (jest ich tutaj 32). Największym z jezior na Litwie jest jezioro Galwie. Na wyspie oblanej dookoła wodą tego jeziora położony jest potężny, murowany zamek gotycki, wzniesiony w XV wieku przez księcia Witolda. Obecnie w zamku mieści się Muzeum Historyczne, w którym zgromadzone są bogate zbiory ilustrujące życie polityczne, kulturalne, społeczno – obyczajowe Wielkiego Księstwa Litewskiego, a które to mieliśmy okazję podziwiać. Będąc w Trokach nie mogliśmy nie spróbować specjałów kuchni karańskiej – kibinów, pierożków nadziewanych baraniną itp. przysmaków tej wyjątkowej kuchni.

Po zakończeniu zwiedzania Trok udaliśmy się w drogę powrotną do Wilna, gdzie po dniu pełnym wrażeń, „wysmagani” wiatrem i promieniami słońca z „wilczymi apetytami” zasiedliśmy do kolacji w restauracji, po której wróciliśmy na nocleg do naszego hotelu w Wilnie.

Niedziela była ostatnim dniem naszej wycieczki i przywitała nas słońcem. Zwiedzanie rozpoczęliśmy od miejsca szczególnego dla każdego Polaka – od cmentarza na wileńskiej Rossie. Ten cmentarz jest rozlokowany na stromych pagórkach, wśród drzew jest miejscem szczególnie wymownym. Tutaj mogliśmy

zobaczyć grobowiec z wyrytymi słowami „*Matka i serce syna*”, w którym to spoczywa matka Józefa Piłsudskiego oraz urna z sercem Marszałka Polski. Na tym cmentarzu spoczywają m.in. takie osoby jak: J. K. Wilczyński, M. Romer, J. Lelewel, E. Słowacki, A. Becu – panteon tych wybitnych postaci sprawił, że spacer po Rossie był dla nas – ludzi młodych prawdziwą lekcją historii. Następnie nasze kroki były skierowane do Matki Bożej w Ostrej Bramie na niedzielną Eucharystię, którą sprawował nasz opiekun ks. J. Sokołowski w intencji wszystkich uczestników i pracowników naszego Wydziału. Po Mszy św. ulicami Starego Miasta ruszyliśmy na dalsze zwiedzanie Wilna. Pierwszym punktem tego zwiedzania był klasztor OO. Dominikanów oraz piękny kościół pod wezwaniem Świętego Ducha, jedyny w Wilnie, w którym Msze św. odprawiane są wyłącznie w języku polskim. W kościele tym największym kultem otaczany jest cudowny obraz Pana Jezusa Miłosiernego – „*Jezu ufam Tobie*”, namalowany w 1934 r. przez Eugeniusza Kazimierskiego według wizji św. Faustyny Kowalskiej, przebywającej wówczas w domu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia na Antokolu. W dalszej kolejności zwiedziliśmy: kościół pod wezwaniem św. Mikołaja – najstarszą świątynię katolicką w Wilnie i na całej Litwie; kościół – kaplicę pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego, w którym odbywała się wieczysta adoracja Najświętszego Sakramentu; dziedziniec Biblioteki Wyższej Uczelni Technicznej w Wilnie oraz Kościół Garnizonowy, położony nieopodal Biblioteki. Ostatnim przystankiem naszego zwiedzania była Góra Trzech Krzyży, w przeszłości nazywana Łusą lub Krzywą. Z tej Góry Trzech Krzyży, najwyższego punktu Wilna podziwialiśmy przepiękną panoramę miasta – było to ostatnie spojrzenie na Wilno.

Nasz pobyt na Litwie zakończyliśmy zakupami w Supermarkecie *Rimi*, gdzie mieliśmy możliwość zaopatrzenia się w produkty typowo litewskie (przetwory ziołowe, ciemny litewski chleb, czy bardzo smaczne sery – czołowy produkt eksportowy Litwy). W taki sposób nasza wizyta na Litwie dobiegła końca. Po pożegnaniu się z przewodnikiem ruszyliśmy w drogę powrotną do Warszawy.

Jako ślad upamiętniający i dokumentujący nasz wspólny wyjazd na Litwę wspólnie postanowiliśmy, że dokonamy tego w trzech formach: 1) sprawozdanie (zaprezentowane jw.) z wyjazdu studentów na Litwę, które napisali ks. Jarosław Sokołowski i Małgorzata Diduch; 2) gazetka zdjęciowa w gablocie przed Dziekanatem WPK UKSW, którą podjęły się i wykonały na moją prośbę następujące studentki z II roku WPK: Anna Szafranko, Ewa Szpilka i Aleksandra Białek; 3) katalog zdjęć studentów z wyjazdu na Litwę na CD do strony internetowej WPK, który przygotowali: studentka z III roku WPK Magdalena Cieślik i ks. Jarosław Sokołowski.

Na zakończenie sprawozdania w imieniu własnym, jak i pozostałych uczest-

ników naszego wyjazdu na Litwę – studentów WPK UKSW chcielibyśmy bardzo serdecznie podziękować za życzliwość i zrozumienie oraz za dofinansowanie tego wyjazdu Jego Magnificencji Rektorowi UKSW ks. prof. dr hab. Ryszardowi Rumiankowi; Prorektorowi UKSW p. prof. UKSW dr hab. Markowi Kowalskiemu; Prorektorowi UKSW ks. prof. dr hab. Henrykowi Skorowskiemu, Kanclerzowi UKSW p. mgr Markowi Lepie oraz Kwestor UKSW p. mgr Grażynie Szewczyk. Składamy również nasze serdeczne słowa wdzięczności za gorące poparcie tego wyjazdu Dziekanowi Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW ks. prof. UKSW dr hab. Józefowi Wroceńskiemu.

*ks. Jarosław Sokółowski
Małgorzata Diduch*